a ¶ Memoria. no. pro bis q̃ no. ber. Jo. ⁊ hosti. s̃. de ver. sig. sup gbusdam cõ cor. ff. de pba. si arbiter. lxv. di. mos antiquus. ff. de aqua quoti. ⁊ esti. l. hoc. iu re. §. ductus aque. iij. q. vi. hoc qppe. ff. de aqua plu. ar. l. i. §. vlti. Sed qũo p̃ babiť tanti tpis p̃scriptio. dico ꝗ hosti. q hoc no. ō ver. sig. qd p nouale. q dicēt testes prescribentes si talem habent ꝓscientiã: q semp viderant ⁊ audierũt ita eē nec vnquã viderũt vl audierũt ꝓriũ: ⁊ q cõmunis ē ⁊ fuit semper opinio q sic fuerit: ⁊ q non erat ꝓria uel inicij memoria. si autē ꝗ hoc aduersarius probaſ vellet testes sui si de ipsoꝝ esset ꝓscientia: deberēt dicere q viderũt tali tpe ꝓrium: ⁊ audierũt a suis supiorib⁹ ꝓriũ eius fuisse. Quid ergo si vtraq; pars pbat tunc p̃ferunť testes magis idonei: ⁊ q dicunt aptiora. s̃. de testi. in nſa. vbi de hoc. ⁊ sic illi q dicũt se vidisse ꝓriũ deberent p̃ferri: cũ alij satagant negatiuaꝝ. vi. q. vlt. actor cum suis si.

S ¶ qui. Due sunt partes secũda ibi: Si post mortem ¶ Premitte q vbi pp crimen qs ipso iure uel p sniam erat p̃natus suis bonis si per aliquẽ illa occupabantur vel aprehendebanť p̃scribbanť ab illo ꝗ cuꝝ cui applicari debeāt ꝗ leges alñ p annũ aliqñ p aliō tpis ꝗ varietatẽ casuũ ut pz in legib⁹ hic allegatis in glo. do.

b ¶ Tenēt in feudum: vel aliomodo: ut. j. dicam.

c ¶ Per sniaꝝ. q: pp ingratitu dinẽ reuocata fuit donatio. s̃. ō vona. c. vlt. C. de reuo. donat. l. vltm. ad idem. s̃. de pe. ad aures. j. de scis. c. vno.

d ¶ Ipso iure. pone explum. s̃. de penis. in qbusdã. lz ibi qdaꝝ dicāt ꝓriũ. s. eos p sniam ibi pruuandos: ad idẽ. s̃. eo. li. de elec. vbi piculũ. §. ipsos insup: ⁊ . c. fundamenta. §. q si secus. j. de pe. felicis: ⁊. s̃. de sen. excõ. graue ad fi. in lib. feud. de feu. non alie. iperialẽ. §. pterea. cum fi.

e ¶ Videanť. ut in anť. de san. epis. §. si qs rapuerit. ad fi. ti. p vnã colum. col. ir. vñ fuit tractatũ. rr. q. i. si quis rapuerit: vbi dr: bona corrũpẽtis rapiẽtis uel sollicitãtis monialẽ vẽdicari debẽt monasterio: sed si postq̃ crimen notum fuerit neglexit ecclesia per annum petes tunc applicantur fisco: ⁊ facit. ff. de diuer. ⁊ tẽpo. p̃scrip. l. in oibus. ⁊ qō ibi no.

f ¶ Centenaria. xvi. q. iij. nemo. de prescriptio. si diligenti: ⁊. c. cum nobis. ⁊ ibi nota qualiter probetur talis prescriptio.

g ¶ Quadragenaria. xvi. q. iij. quas actiones. s̃. de prescrip. de qsarta: ⁊. c. ad aures cum similibus.

b ¶ Legitime. s̃. c. proximo.

i ¶ Completa. ut subducantur tempora scismatum: vacationum: hostilitatuꝝ ⁊ similia. s̃. eo. c. i. ⁊. c. ex transmissa: ⁊. c. cum nobis.

k ¶ Putabanť. in alijs igitur ꝗ p̃scriptio locũ nō hz ad hoc. s̃. de p̃sũ. nonne.

l ¶ Catholicis: bñ dicit: q: secus si eēnt heretici: illi. n. nihil possunt possidere. xvi. q. vij. p totũ. viij. di. quo iure. ergo nec p̃scribere: q: p̃scriptio sine possessione nō pcedit. s̃. de pba. ex lꝗis. s̃. e. cãꝝ. ff. de vsuca. sine possessiõe. j. ō rc. iur. c. iij.

m ¶ Quibuscũq;. dum tamen catholicis. ut. s̃.

n ¶ Bona fide. credebant patrem vel testatorem fuisse catholicuꝝ: ⁊ sic iusto titulo in ipsos eorum bona transisse.

o ¶ In hoc casu. no. spãlem casum in quo quadragenaria prescriptio currit contra romanam ecclesiam: ⁊ fungitur vice aliarum ecclesiarum: sic olim oẽs ecclesie gaudebant priuilegio centum annorum. C. de sacrosan. ec. ut inter diuinum

p ¶ Nunc. s. tempore quo ecclesia vult bona vendicare: si referatur ad verbum detegãtur. uel nunc. s. tempore mortis sue: si respiciat verbum extitisse. alias est littera tunc ⁊ clarius.

q ¶ Heretici. sed nõne tales dãnantur: ⁊ ipsoꝝ memoria etiã post mortem ut ꝗ ⁊. xxiij. q. ij. c. vlti. ⁊. s̃. de here. si qs eps. ergo ⁊ bona intelligunť eē dãnata cũ sint accessoria ad psonã. C. de bo. proscri. auť. bona. ⁊ facit qō no. de cleri. cõiu. q a te. So. spãle est in hoc casu pp bonã fidẽ ipsoꝝ catholicoꝝ heredum qui tanti tpis. s. xl. an. p̃scriptione sibi vñium questuerunt: alias locum haberent ꝓriatiam ⁊ si aliam rem ecclesiasticam prescriptibilẽ bona fide tanto tpe possedissent prescripsissent: ergo ⁊ ista bona prescribent.

Quam eterni Diuiditur in q̃tuor ptes. ¶ Primo ponit proemium Secundo dat formam sententiandi ibi. Caueant. Tertio cõtrafacientes suspendit ibi: Si quis. Quarto vero non seruantem suspẽsionem punit multipliciter ibi: sciturus. do.

r ¶ Eterni. i. dei patris. s̃. de summa trini. c. i. in prin.

s ¶ Tribunal. t. locus ī quo ius reddiť: vel vbi pro tribunali sedet iudex q alias forus vocatur. s̃. de verborũ sig. forus.

t ¶ Reũ. a reatu: nõ. n. q accusať statuꝝ reus ē. ꝗ q ꝓuincitur criminosus. xv. q. vlti. c. vltimo. de verboꝝ sig. forus.

u ¶ Iudex. humanus id facẽs errore ul dolo. ⁊ ī eo q male iudicat non ē iudex cũ non sit in eo iustitia. xxiij. q. ij. c. i.

x ¶ Condemnat. fuit hoc sũptũ. xi. q. iij. ⁊ si ad tẽpus. ⁊ est ꝗ ideo. q: iudicium dei innitit veritati nec fallit nec falliť: iudicium hominis opinioni que fallit ⁊ fallitur ō sententia. cr. a nobis. ij.

y ¶ Propheta. dauid ī psalmo: noli emulari.

z ¶ Dãnabit. deus.

7 ¶ Illi. i. ꝗ illũ. idem cũ fiet iudiciũ de illo. ⁊ sunt hec verba. xxiiij. q. iij. ñ in perpetuum.

9 ¶ Ecclesiastici. seculares non ligat. cuꝝ nec pena ferius posita illos ligaſ possit. ⁊ facit. s̃. c. li. ō elec. idẽnitatib⁹. in fi.

x ¶ Processibus qbuscũq;. s̃. ō pbatio. quoniam ꝓtra falsam.

a ¶ Odiũ. quatum. s̃. ō test. quotiens. lxxxvi. di. odio. xxiij. que. iiij. duo isia.

b ¶ Euertat. ꝗ. n. quatuor bũanũ solẽt pueres iudiciũ. xi. q. iiij. ōtuor. ⁊ vitatẽ ī teste. s̃. ō testi. quotiens. ⁊. c. lz ex q̃daꝝ

c ¶ Staterã. xiiij. q. i. cũ afferam⁹ qui. n. recte iudicat staterã in manu gestat. xlv. di. oīs qui. ⁊ ita magnũ iudicabit ut par uuꝝ. ō iudi. nouit. lz in penis ōferať dignitati ⁊ psone. s̃. e. li. ō of. dele.

d ¶ Libramine. sic ⁊ contrahentes iustas mensuras ⁊ pondera debent habere. s̃. de emp. ⁊ ven. c. ii.

e ¶ Cõcipiendis. quo ad scripturam ⁊ pronunciationẽ ipsarum.

f ¶ Ferendis. hoc quo ad probationẽ verbalẽ. ad hoc. s̃. c. vlt.

g ¶ Deum a quo sicut iudicabunt iudicabũtur. C. de iudi. rem non nouam ⁊ remetientur in qua mẽsura fuerint messi. ut de pe. ⁊ re. cuꝝ exco.

b ¶ Illius moy si. exo. xxxii. ⁊ habes idem. ix. q. iij. sũmopere.

i ¶ Ordinarius. fallit in epis qui aliqua suspensionis canonis pena non cõprehendunrur. nisi de ipsis caueatur. j. de sen. excõ. q: periculosum. et . s̃. c. li. de elec. si compromissaťius. §. huiusmodi.

k ¶ Prodigus. sic. s̃. de accu. c. vltr. ⁊ sic crudelis est etiam si conscientie sue confidat. xii. q. i. nolo.

l ¶ Et ꝓtra. no. ista duo sic copulata. vtrunq; enim requritur ut locum habeat pena. ¶ Non enim fm conscientiam simpliciter iudicaſ debet sed informare debet eam ꝗ allegata ⁊ probata. de hoc. iij. q. vij. iudicet. s̃. ō offi. dele. pastoralis. §. quia vero.

m ¶ In grauamen. ecce tertium quod requritur ut locum habeat pena.

n ¶ In iudicio. qd de arbitrio. nunqd ꝗ pena in ipso locum hẽbit. dic fm gos. ⁊ ber. q non. q: de ordinario ⁊ delegato ꝗ ñ cauek ⁊ ē ꝗ pena. ⁊ sicñ amplianda. de pe. di. i. pene. j. de reg. iur. odia. ⁊. c. in penis. qō est verũ secundum hosti. si fit arbiter ꝓmissari⁹ secus si in locum ordinarij ul ō legati succedat ad hoc. s̃. de of. dele. ab arbitris. ⁊ eadẽ rõne dicit hostien. q nō credit hanc penã in auditore uel in mero executore locum habere: cũ ⁊ hi non sint iudices. s̃. de offi. dele. super questionũ. §. i. ⁊. §. verum.

o ¶ Vel per sordes. hoc est quartum quod requritur ut locum habeat pena hec. Et dicitur fieri per sordes. si prece p̃cio timore vel odio iudex corruptus sit ⁊ ideo de his fecit superius mentionem.

p ¶ Officij. qd de bñficio. dicẽ host. q q: pene sunt restringẽde: hoc ad beneficia nō extendiť: si. n. papa hoc voluisset id expssisset de deci. ad audiẽtiã ī suspẽsione autẽ hoīs posset hre locum q suspensus ab offō ⁊ bñficio: hui⁹ directe no. ꝓriũ. Jo. xxii. di. p̃ter hec. ⁊ facit qō diri. s̃. eo. lib. de elec. quasepe. ⁊ qō no. de appella. pastoralis. in fi. plenius in cle. de pe. cupientes.

Pnocẽti⁹. iiij. ī cõcilio lugduñ.

¶ Iudex q ꝓtra iusticiam ⁊ cõtra conscietiã aliquid in iudicio fecerit in grauamen partis p̃ gratiaꝝ uel p̃ sordes ꝓdẽnandus est parti lese in estimationeꝝ litis: ⁊ per annũ ē suspensus: ⁊ perpetuo si medio tẽpoꝝ ĩgerat se diuinis: nisi papa cũ ipso dispenset. Jo. an.

Quaꝝ eterni tribunal iudicis illum reum non habeat: quaꝝ iniuste iudex ꝓdẽnat testante ꝓphe: ta: nec dãmnabit euꝝ cũ iudicabitur illi. ¶ Caueant ecclesiastici iudices ⁊ prudenter attendant: ut in causaꝝ processibus nil vendicet odium: vel fauor vsurpet: timor exultet: p̃miũ aut expectatio p̃miij iustitiã nō euertat: sed staterã gestent ī manibus: lances appendant equo libramine: ut in oibus q̃ in causis agenda fuerint: p̃sertim in cõcipiẽdis sententijs ⁊ ferendis pre oculis habeant solum deuꝝ illius imitãtes exẽpluꝝ qui querelas populi tabernaculũ ingressus ad dñm referebat vt ꝗ eius iperiũ iudicaret. ¶ Si qs aũt iudex ecclesiasticus ordinarius aut etiam delegat⁹ fame sue prodigus ⁊ pprij p̃secutor bonoris ꝓtra ꝓscietiã ⁊ ꝓtra iusticiaꝝ ī grauamẽ p̃tis alterius ī iudicio quicquam fecerit per gratiam vel per sordes: ab executione officij

per annū[a] nouerit se suspensuz: ad estimationē litis pti quaz lexerit nihilominus condēnandus[b]. ¶ Sciturus q̄ si suspensione durante dānabilit̄ igesserit se diuinis[c]: irregularitatis[d] laqueo se inoluet ſ3 canonicas sanctiones: a qua[e] nō nisi per sūmū[f] pōtificez poterit liberari: saluis alijs pstōib⁹ q̄ iudicib⁹ male iudicātib⁹ penas ingerunt ⁊ infligūt[g] Dignū est eniz vt q in tot[h] p̄sumit offendere pena multiplici[i] castiget̄.

Idem sacro presente cōcilio ad memoriam sempiternam.

¶ Papa imperatorez deponere pōt ex cāis legitimis. h.d. ſ3 paulū

Ad aplice dignitatis: ⁊ infra. Sane cū dura guerrarū commotio nōnullas pfessionis xp̄iane prouincias diutius afflixisset: nos ad federicuz p̄cipuū[k] principē secularē huiusmodi dissensionis ⁊ tribulationis actorē a felicis recordationis grego. pa. ix. predecessore nostro pro suis excessibus[l] anathematis[m] vinculo innodatuz: spāles nūcios ⁊ magne auctoritatis viros videlicet venerabiles fres. P. Alba. ⁊ W. Sabiñ. epos: ac dilectuz filiū Guilielmuz Basilice. xii. apostolorū p̄sbyterū cardinalē: q salutem zelabant[n] ipsius: duximus destinādos[o]: faciētes sibi pponi[p] per ipsos: q̄ nos ⁊ fratres nr̄i quantuz ī nobis[q] erat: pacez[r] p oia secuz habere necnō cū oib⁹ hominib⁹ optabamus: parati sibi pacē ⁊ tranquillitatē dare: ac mūdo[s] ēt vniuerso. ¶ Et q̄ platorū clericoz oīumq3 aliorū quos detinebat captiuos: ⁊ oīuz tam clericorū q̄3 laicoz quos ceperat ī galleis: restitutio poterat esse pacis plurimum inductiua: cū vt illos restitueret: cum hoc idem tam ipse q̄3 sui nuncij antequaz ad apostolat⁹ vocati essemus officiuz pmisissent[t]: rogari ab ip̄o ⁊ peti fecimus per eosdē: ac pponi īsuper q̄ ijdez pro nobis parati erāt audire[v] ⁊ tractare pacez: ac etiaz audire satisfactionem quaz facere p̄nceps vellet de oib⁹ pro qb⁹ erat vinculo excōicationis astrictus: ⁊ offerre p̄terea: q̄ si ecclesia eum in aliquo cōtra debitū leserat: qd non credebat parata erat corrigere[x]: ac in statum debituz reformare. ¶ Et si diceret ipse q̄ in nullo contra iustitiam leserat ecclesiam: vel q̄ nos cum contra iustitiam lesissemus: parati eramus vocare[y] reges prelatos ⁊ principes tam ecclesiasticos q̄3 seculares ad aliquez tutum[z] locū vbi p se vl' p solēnes nūcios puenirēt: erat q3 parata[⁊] ecclesia de psilio concilij sibi satisfacere: si eum lesisset in aliquo: ac reuocare sniaz si quam contra ipsuz iniuste tulisset: ⁊ cum omni māsuetudie ⁊ misericordia[?] quātum cuz deo[ꝝ] ⁊ honore suo fieri poterat: recipere: d iniurijs ⁊ offensis ipsi ecclesie suisq3 p eum irrogatis satisfactionē[a] ab eo volebat[b]: ⁊ omnes amicos suos sibiq3 adherētes in pace ponere: plenaq3 securitate gaudere: ut nunquam hac occasione possent aliquod subir̄ discrimē. ¶ Sed l3 sic apud euz pro pace paternis monitis: ⁊ precum curare. m⁹ insistere lenitate: Idem tamen pharaonis[c] imitatus duritiā: ⁊ obturās more aspidis[d] aures suas p̄ces huiusmodi ⁊ monita elata[e] obstinatione ac obstinata elatione despexit propter quod non valentes absq3 graui offensa ip̄i ei⁹ iniquitates amplius tolerare: cogimur vrgēte nos cōsciā iuste animaduertere in eundē. ¶ Et ut ad presens de ceteris ei⁹ scelerib⁹ taceam⁹ q̄ttuor grauissima[f] q̄ nulla p̄nt tergiuersatiōe[g] celari pmisit. ¶ Deierauit[h]

a ¶ Annū. ex tunc incohandum. s̄. e. li. de elec. cupientes. §. ceteꝝ. Quid si annus fuit bisextilis. dic ut no. l. v. di. c. ij. s̄. de ver. si. quesiuit.

b ¶ Cōdēnādus. C. de pe. iu. q ma. iudi. l. vlti. ⁊ infamis est: ut ibi. ff. de iudi. si illusa. ⁊ iure autēticoꝝ pdēnat̄ in triplū: si ciuilis sit cā: si criminalis punit̄ in pfiscatiōe ppriē substātie: ⁊ in exiliū mittit̄: in auc. ut li. in exor. li. iurent. §. si qs aūt Si aūt p iprudentiā iudex male iudicauerit: tenet̄ ex quasi maleficio: ī quantū bonū ⁊ equū visū fuerit iudici. ff. de va. ⁊ extraor. cog. l. ul. isti. d obli. q̄ ex q̄si delic. ī pn.

c ¶ Diuinis. officijs nec dixit de beneficijs scdm hostien.

d ¶ Irregularitatis. de qua dicetur. j. de sen. ex com. cum medicinalis.

e ¶ A qua. irregularitate: alsa quo. s. laqo.

f ¶ Per sūmū. ē enim d casib⁹ reseruatis. ut. xi. q. iij. si qs eps damnatus. ⁊. c. se. de sen. ex. cuz illoꝝ ⁊ de hoc de cler. ex com. mi. clerici.

g ¶ Infligunt. nec mireris si de vno delicto plures penas volumus irrogari: dignū est enim ⁊c. ⁊ ita continua: ⁊ facit qd no. de iudi. at si clerici. ī glo. pe.

h ¶ Tot. s. in deuz: iusticiā: officij d̄bituz: humanā naturā: q̄ p̄ proximū est corrupt⁹ ⁊ sic nec deū timet: nec hominē reueret̄: ⁊ facit. s̄. de cri. fal. c. i.

i ¶ Multiplici. ⁊ sic sit approbata illoruz dominoꝝ doc. leguz opi. q dicebāt in prealleg. ll. oēs penas habet̄ locum.

Ad apostolice. Decre. h pōt diuidi ī quattuor principales ptes. In prima p̄mittit dissensionē que erat īter ecclesiā ⁊ federicū īperatorē ⁊ oblationes p ecclesiam sibi factas. In scda q̄ icipit ibi: sed l3: dicit oblatiōes nō fuisse receptas p eum: ⁊ q̄ttuoꝝ q̄ faciebāt ad depositiōem eius enumerat: ⁊ q̄ntuz qd faciebat ad p̄uatiōnē regni cicilie. In tertia q̄ incipit ibi nos itaq3. ip̄3 deponit ab imperio. fideles absoluit: fauentes excōmunicat: dat lniam electorib⁹ eligendi successorez: vltio ptestat̄ se puisuruz regno cicilie. Et no. p̄mo q̄ ī suprascriptiōe d̄ sacro p̄sente pcilio ad memoriā sempiternā: qd dicit de pcilio: poti⁹ est ad honestatem q̄3 ad necessitatez: ⁊ sine sn̄ia uel lr̄a concilij sn̄ia pape sufficeret p̄ imperatorē. ⁊ qūecūq3 alium. xv. q. vi. alius. ibi nō d̄r q̄ ī pcilio facta fuerit depositio. ipse eni h3 plenitudinez ptātis. ij. q. vi. decetero. s̄. de vsupal. ad honorē. l3 inferiores plati q iudicare debent s̄m canones: p̄sentiā suoꝝ frēs debeant clericoꝝ. xv. q. vij. eps nulli⁹. de his q̄ fi. a prela. nouit nisi eēt psuetudo p̄ria. s̄. eo. li. de psue. c. iij. papa vero nō subijcitur canonib⁹: nec ab eis auctoritatē h3: s3 ecōrio. s̄. de elec. significasti. ipse ergo oēs iudicat: ⁊ null⁹ ipsum. xxij. di. oēs. xi. q. iij. sola. ⁊. c. nemo. Quod aūt dicit de memoria sēpiterna nō est hoc spāle. q̄ oīs sn̄ia est ppetua ⁊ fertur ad rei memoriā: ⁊ etiā instr̄a ad hoc fiunt. i. q. vij. saluberrimum. xxvij. q. i. oēs femine. sed q̄ hoc negociuz grauissimuz erat: ⁊ raro ptingit sententiam depositionis p̄ īperatorez ferri: ut p h apparet q̄ta sit auctoritas ⁊ potestas ecclesie: ⁊ ut magis timeatur ecclesia: ad h. s̄. de pe. in quibusdam. j. de scisma. c. vno. de pe. felicis. Io. an.

k ¶ Precipuum. potest referri ad auctorem ⁊ etiam ad principem.

l ¶ Excessibus. i. ptūacia excessuū: q̄ satisfacer̄ nolebat. ix. q. iij. nēo epoꝝ

m ¶ Anathematis. i. excōicationis cū solennitate facte: de qua. xi. q. iiij. nemo.

n ¶ Zelabant. quasi feruēter amabant: ad hoc. s̄. de custo. eu. c. ij. Et tales mitti debent. q̄ cum is qui displicet ad intercedendum mittitur. irati animus ad deteriora prouocatur. iij. q. vij. in grauibus. xlix. di. §. i.

o ¶ Destinādos. nō solū cuz papa legationē iniūgit: s3 ēt cū īferior platus canonico suo in vtilitatē ecclesie suscipere teneat̄: ad hoc. iij. q. i. nulli. de hoc. vij. q. i. q̄ frater. xvi q. i. c. nos aūt. hoc verum: nisi rōnabilē excusationem hēret. d his que fi. a ma. par. ca. c. i.

p ¶ Pppōi. credenduz erat eis q̄ de legatione appebat. alias si. C. d mā. p̄n. l. vna. uel dic qa cardinales ⁊ noti erāt: etiaz sinī scriptura credi eis debuit. xcvi. di. nobilissimus. vbi de hoc.

q ¶ In nobis. erat sumptū d vbis pauli ad romanos. xij. ad corinthi. viij. Si fieri pt q̄ ī nobis ē cū oib⁹ hoībus pacē hn̄tes: hēs hoc. xi. q. iij. iter verba. ad fi.

r ¶ Pacē. hmōi iudiciuz ad ecclesiā spectat. s̄. de iudi. nouit. Et no. q̄ ecclesia ⁊ qlibet alius p̄mo d3 aduersariū monere vt ad pacē cū ipso veniat. idē in eo q agit p̄ ecclesiā. i. q. vij. accusator. vbi de hoc. ad hoc. C. de pigno. debitores. sed illud de vrbanitate: vt ibi no. ff. de serui. vr. pre. quidam vberius.

s ¶ Mūdo. cuius dn̄s ē. ix. q. iij. cūcta: ⁊. s̄. ī pemio hui⁹ li.

t ¶ Promisissent. credenduz ē pape hoc referēti. s̄. de test. cū a nobis. ⁊ dixi. s̄. de renun. c. i.

u ¶ Audire. non pficere: vnde hēbant ad instar auditoꝝ referre. s̄. de of. dele. sup qōnum.

x ¶ Corrigere. xxv. q. ix. sententiā. ⁊. c. ap̄ice. s̄. de re iudi. cum olim. in auc. de nup. in fi. prime columne. col. iiij.

y ¶ Vocare. de gr̄a hoc dixit ⁊ ut euitaret oēz suspētionē ad idē. ij. q. vij. nos competenter.

z ¶ Tutū. talem locuz assignat̄ d3 iudex: alias loc⁹ est appellationi: ēt si sit scriptū ap. xe. s̄. d ap. ex ptc. ⁊. xxxiij. q. ij. siue de piugijs. ff. de iudi. si locus.

⁊ ¶ Parata ecclesia. non dixit se reuocare: s3 reuocare paratam ⁊ facit ad rn̄siōes q̄s faciūt iudices appellātib⁹ ab īterlocutorijs sn̄ijs. de hoc. s̄. de ap. cum cessante: ⁊. j. ti. pr. si a iudice.

? ¶ Misericordia. xlv. di. disciplina. ⁊c.

ꝝ ¶ Deo. s̄. c. pri.

a ¶ Satisfactiōez. q̄ qs ñ tenet̄ remitter̄ ēt quo ad deuz: rācorē aūt sic. xx. di. si quis contristatus. vbi de hoc: ⁊. xxxiij. q. iiij. si is q ⁊ ibi de hoc.

b ¶ Volebat. ⁊ ecclesia. Io. an.

c ¶ Pharaonis. qui monitionibus ⁊ flagellis durior est effectus: nec puerti voluit. xxij. q. iiij. nabuchodonosor. in p̄n. ⁊ habes originē Exo. vij. vsq3 ad. xv. ⁊ pōt dici de Federico imperatore: q̄ magnus sine cōparatiōe creatus sine venia dānatus fuit sicut diabolus: de pe. di. ij. principium.

d ¶ Aspidis. incantate que aurem alteram calcat in terram: alteraz obturat cauda: ut incantationem audire non possit.

e ¶ Elata. xvi. q. i. uos autem.

f ¶ Grauissima. bene dixit: q̄ maxima causa subesse debuit imperatoris dpositioni: nec est similis depositioni clericoruz qui pro quolibet magno peccato dponi possunt. lxxxi. di. c. i. quia vbi manus scandalum ⁊ periculum timetur: agēdū est benignius. l. di. ut constitueretur. cū suis si. hoc aūt insurgit in depositione imperatoris: qui q̄si preest oībus xp̄ianis. ut. vii. q. i. in apibus. Item clerici ministrant sacramenta: sed non principes. xxxi. di. tenere.

g ¶ Tergiuersatione. pbabili: ad idem. s̄. de coha. cle. ⁊ muli. c. vlti.

h ¶ Deierauit. periurium crimen ecclesiasticum est. s̄. de iudi. nouit. s̄. e. li. de fo. cōpe. c. vlt. ⁊ grauissimuz crimē ē in quolibet: p̄sertim in plato uel p̄ncipe: cū eorum facta trahantur ab alijs in exemplum. s̄. de voto magne. ⁊ ideo graui⁹

punitur.xi.q.iiij.c.precipue.

a ¶ Pacē.christus in morte ait. Pacē meā do vobis pacē meā reliquo vobis Mat.x. Jo.xiiij.facit.xxiij.q.i.nisi bella.nō est ergo hēs xpi:q pacē pro eius testō flictā nō hz:pncipes aūt maxime tenēt ad hāc seruādā.xxiij.q.i.noli ō tre. ⁊ pa.p totū.in auē.de pa.tenenda in rabro ⁊ nigro .col.x.⁊ q̄ pacē ecclie sunt. si dignitatem aut cinguluz hūt nudent eis.xxiij.q.i.qui p̄ pacem. Et solēt reddi ser cause pp q̄s nō ē par iter hoīes Prima q: non puniunt maleficia:ecclesiastes.iiij.q: nō pferk p̄ malos snia ⁊c.ad hoc.s.e.li.de of.le. .c.i.⁊.xxiij.q.ij.dñs. Secūda abundātia tpaliuz.gen.xiij.fcā ē rixa iter pastores abraā ⁊ loth Tertia:q: nō occupamur in pugna p̄ demones:ad eph.v. nō est nobis colluctatio aduersus carnē. Quarta:q: ñ ꝓsideram⁹ dāna guerre:in q̄ diuitias corpus ⁊ alias pdimus. Niek.lvi fortis īcidit in fortez ⁊c. Quinta.q: nō ꝓsideram⁹ dubiū euē tū belli.regū.xij.vari⁹ euēt⁹ belli ⁊c. Sexta:q: ñ fuam⁹ pcepta dei nec ōcimas solnim⁹. Nie re.iij. Etinā attendisses mādata mea ⁊c.xv.q.i. reuertimini vñ qō nō accipit xps tollit fisc⁹ xvi.q.vii.maiores.

b ¶ Sacrilegiū.qō est ēt crimē ecclīasticū.s.ō fo.ꝓ.cū sit vbi de hoc:⁊ taliū oblatiōes recipi ꝓhibenk:xvii.q.iiij.miror.xii. q.ij. ō viro.⁊ sacrilegiū tale in capitōe clericorū ercōicatiōez irrogat.xvii.q.iiij.si qs suaden te.ēt ī faciēte p aliū: de sen. ex. mulieres in fi.ēt si non irrogek ipsis alias iniuria.e.ti.nuper.

c ¶ Cardinales.istud est crimē lese maiestatis:⁊ p̄ tales prodita est noua pena:per decre.j.ō pe.felicis. Jo.an.

d ¶ Nksi.pp qō crimē nō solū impator sed ēt papa deponi debet.xl.di.si papa.suspect⁹ etiā de hēsi si se nō purgat:⁊ si per annū sic steterit ⁊ iurare noluerit punīt ut hēticus:ut.s.ō bere.ercōicamus.§.i.⁊.§.si q vero.⁊ est idem in ercommunicato ob contumaciā in causa fidei.j.de here.cum contumaciam.

e ¶ Patrimoniuz.lxxxiiij.di.c.i.in fi.xi.q.i.peruenit.x.q.iij.relatū. Jo. an.

f ¶ Offendek offēdik.n.pk ī filio.xxiiij.q.iij.§.sz q.ff.qō me.cā.l.isti qdē. s.ō p sump.afferte.dñs in suo.ij.q.vij.accusatio.iudex in subdito.xxiij.q.ii.c.ij.

g ¶ Reprehendi.q̄ si ista sit cā qua priuari posset regno sicilie:sed non imperio.

h ¶ Fartoz.genus monete.ad idē de ꝓfes.c.ij.de emp.⁊ ven.ad nostraz.ad fi.

i ¶ Nouem annos.sufficit q emphiteota ecclesie cesset per biennium a pensione de loca.c.potuit.vbi de hoc. Jo.an. Priuati.per triennium.C.de iure emphi. .l.ii.

l ¶ Licet.de transac.quanto.ut ec.bene.ut nostrum.

m ¶ Dictuz.matthei.xvi.⁊.xxiiij.q.i.quandocunqz.vbi de hoc.

n ¶ Ligaueris.claue non errante.s.c.prori.

o ¶ Priuamus.pp crimina ergo ōponit papa impatorē:ut hic. Idē cū īutilis. xv.q.vi.ali⁹.⁊ dat coadiutores ipsis male administrantib⁹.s.e.li.ō sup. neg. pla.grandi.p negligētiā ipsoz iurisdictionez assumit.s.de fo.cōpe.lz.cōpellit ipsos iusticiā facere:xxiij.q.v.administratores.⁊ ius canonicū etiā debitis cafib⁹ obseruare.s.e.li.de fo.cōpe.c.ij.de iureiu.lz.j.de sen.ercō.decernimus. vnuz enī opz esse principatū ad quē oēs recurrant. vii.q.i.in apibus.qui fi.sint le.per venerabilem.⁊ de hoc vide qō no.inno.⁊ hosti.de fo.cōpe.licet ex suscepto.

p ¶ Absoluentes.xv.q.vi.iuratos.s.de here.c.vlt.

q ¶ Subiacere absolutionē sibi nō refuat:⁊ sic aliis vl pmittek.j.ō sen.ex.nup

r ¶ Illi aūt.s.archiep̄s magōtin⁹ coloniē.⁊ treuerē.⁊ q̄tuor laici.s.cōes regni. Dux saxonie. Marchio brādaburgē.⁊ rex Boemie olim dux. Et dicunt qdā q̄ res boemie de necessitate vocand⁹ nō ē nisi cum alij discordāt:nec istō iuk habuit ab antiquo:sz hodie de fcō tz:hoc p hosti.de elec.venerabilē. Canō dicē q̄ exercitus īperatorē fak.xciij.di. legim⁹.ff.de ori.iur.l.ii.§.postea. ⁊.§. deinde cū cēt.⁊.§.deinde:q: difficile.⁊.§.nouissime.⁊ insti.de iu.na.§.sed q̄.C.de ve. iu.enu.l.i.§.hoc etiā nihilominus. Sed nunqd papa posset principes electiōe p uare ⁊ p se eligere īperio vacante:dixit h ber.q̄ non:dūmodo ipsi velint eligek Secus videtur si nollent eligere:uel concordare non possent:hoc probat decre.s eo.de elec.venerabilem:⁊ hoc maxime in laicis locum habeat:ad hoc.s. de iurepa.cum dilectus.⁊ quod ibi no.

s ¶ Eligāt.nō statuīk a iure certū tp̄s pncipib⁹ ad īperatorē eligēdū.hinc ē q̄ papa nō pōt eligere nisi pri⁹ illos admoneat.s.de elec.venerabilē.q̄ nō ē ī ecclesijs.ī qbus siue sint cathedrales siue iferiores statuta sūt tpa.s de elec.ne pro defectu.ō ꝓcess.pbē.c.ii, vñ tp̄is la psus suffiē:qr dies statuta ⁊c.s.ō loca.c.potuit.

A Abbate sane. Diuiditur hec decre.in ser ptes. In quaz prima ponīk actoz petitio ⁊ eius cā. In scōa q̄ īcipit ibi .allegak:pōitur tripler ōfensio reoz. In tertia q̄ īcipit ibi. ꝓpte: ponīk duplex actorū replicatio. In q̄rta q̄ īcipit ibi:sed ad hoc:ponīk reoruz duplicatio. In q̄nta ibi. prefat⁹:ponīk cause diffinitio p cardinalez fcā. In sexta ibi nos igīk ponīk pape confirmatio Joā.an. Premitte qō res aragonū castrū calabrie cuz suis finibus īter quos erat loc⁹ ō Rosellis q tūc erat in ptāte ī fideliū donauit hospitali scī Joānis sub ꝓdiōe si ad man⁹ fideliū ⁊c. De mū mortuo illo rege nepos q̄ successit ī regno illo de manib⁹ infidelium acqsiuit ⁊ donauit mōasterio populeti volens q̄ in loco bonefac:ibi incluso edificarek vnū mōasterium:demū cū cēt qō iter monasteriū de bonefac.⁊ hospitalarios sup loco de rosellis monasteriuz populeti donauit locū de rosellis monaste de bonefac.sup hoc vertik qō h decisa. Do.

t ¶ Conuentu.qō facere debet:quod dic.ut.s.de rescrip.edocerī.

u ¶ Dñij.ꝓ.qsi. vk q̄ talis libellus admittēd⁹ nō sit cū h sint aduersa. Ex iure.n.dñij dicē se dñz ex iure q̄si dñij dicē aliū cē dñm:⁊ sic dicit se dñz ⁊ nō dñz.⁊ sic q̄si p̄ruus ō beret repelli.de ap.sollicitudinē cuz suis ꝓcor.nec dz iudiciū cē ī pēdēti uel dubiū.ff.de iudi.nō quēadmodū. Circa hui⁹ libelli formā nota q̄ petitio ista peto talē rē iure dñij.hz locū cuz qs emit rē ab eo q̄ illius rei dñs ē:⁊ ei rē tradidit ⁊ sic dñiū.ff.de acq.re.do.l.traditio.recte ergo se dñm dicens dñiū siue cāz sue petitōis pōit. Petitō aūt rei iuk q̄si dñij locū hz cū qsbonafide rē emit a nō dño:⁊ sibi tradītā bōa fide recipit credēs vendētē rem venditionis ⁊ traditionis tpe dñz cē.ff.ō pub.l.sed ⁊ si res.§.vlti.⁊ suffiē ēptori hūisse bonā fidem lz vēditor malaz fidē hūerit:⁊ callido ꝓsilio vēdi derit:ut eadē.l.§.ptor ait. Si talis emptor añq̄ vsucapiat a possessiōe cadit petit rē a possessore iure q̄si dñij:⁊ appellak actio publiciana. Si autez post vsucapionē a possessione cadat:tē nō ꝓpetit publiciana.sz dak cinl ac tio.s.rei vendicatio:fm quosdā vtilis fm alios directa.ff.ō pub.l.i. Hcā ē aūt publiciana a publicio actore q̄ eā īuenit:ut insti.de ac.§.alie. Ab h aūt ut actor obtineat oz cū ꝓbare titulum ⁊ rē sibi fuisse traditā:⁊ bonā fidē hūisse tpe emptionis ⁊ traditiōis:qō presumīk nisi p̄ruum pbek:⁊ q̄ cedat mō venditorē ul donātē tpe ꝓct⁹ dñm nō fuisse:alꝯ publiciana nō ꝓpeteret:⁊ formak libell⁹. Peto talē rē mihi restitui iure dñij ul q̄si:h ē dicek q̄si dñij.ac si vsucepissez qō ñ vsucepi:⁊ ō sola ꝓsuetudīe admittīk tal libellus sub disiūctiōe:vñ dicek deberet peto talē rē iuk q̄si dñij:q: mō certē ē reus. In supradcō āt libello q̄cūq̄z prē disiūcte ꝓbauerit actor obtinebit fz formā petitiōis:⁊ si deficiat in vna ⁊ absoluak reus:postea poterit ītētak alterā ptē disiūcte:nō ob.exceptiōe rei iudi.q: h ē modo alia cā q̄ p̄ma.s. de cā pos.c.vl.⁊ de hoc īsti.de ac.§.alte.sicēcuz ī iudicio peto rōnē tutelē:⁊ ꝓsequor alterā spēz tñ:lz fiat absolutio in illa spē ul simplicter:nihilominus alꝯ spēs postea ꝓseq potero:si excipias de re iudi.te replicatōe doli re pellaz.C.de iudi.lz. Sz ei q̄ dictū ē q̄ mala fides tradētis ñ nocet accipētī rē bona fide:quomin⁹ vsucapiat:ꝓdicit auē.C.de pscrip.lō.tēpo auē. malefidei.q̄ dicē in malefidei possessore alienāte cessat longi tp̄is pscriptio

Dic ꝙ lȝ p̄dicte leges corrigant̄ p auc̄. ut bona fides tradētis exigat̄ nihil ominus qḋ de publiciana dr̄ locū hȝ: ut q rē habuit bōa fide ꝛ iusto titulo licet tradēs hēat malā fidē ꝛ licet accipiens vsucape nō possit pp malā fidē tradentis tñ a quocūqȝ possessor̄ p̄terꝙ a dn̄o publiciana rē vendicabit: ꝯ dūm autē nō currit p̄scriptio: licet tradēs hēat bonam fidē. Distinguit tñ vtrum dn̄s sciuerit suaȝ rē tal'r alienatā: ꝛ tc̄ currit ei p̄scriptō lōgi tp̄is ni si res eēt furtiua: qꝛ tūc ñ currit ei p̄scriptio pp vitiū ꝙ ei adheret: si ignorauit p̄scriptio lōgi tp̄is ei nō currit: p̄scriptio āt lōgissima hñ currit: ut ī p̄dicta auc̄. malefidei. hoc ergo ñ vetat auc̄. qn locū hēat publiciana. lȝ fuerit mala fide tradentis. Sȝ ad hoc ut longi tp̄is p̄scriptio locū hēat: r̄girur tradētis ꝛ accipientis bōa fides s̄ȝ leges s̄m canones vero sola p̄scriptio. xl. an. locū hȝ: ꝛ semp cū bona fide. ꝫ. de p̄scriptio. c. vlt. her. cuius fuit h gl. lȝ nō p oīa ad lr̄aȝ quā h pp suas remissiōes posui: q̄s alibi facit ad cā: ꝛ vides ꝙ sē tit. her. talē libelluȝ d̄ cōsuetudine admitti: ꝛ satis esse pōt: cū ꝯsuetudo sit optima legum iterp̄s. ꝫ. de ꝯsue. cum dilect⁹ ꝛ hoc ēt no. guil. in spe. de cā pos. ꝛ pprie. §. notandū. ver. alie. ꝛ. §. se. ī fi. Alij ut tan. dicūt ꝙ illi subtilitati ciuili ꝙ libellus alternatiuus nō recipiat̄ non ē stādū s̄ȝ canonicā eqtatē: ad hoc. ꝭ. ī fi. c. ꝛ. ꝫ. de iudi. dilecti. d̄ in inte. resti. ꝯstitut⁹ vbi de hoc p ino. ꝛ hosti. ꝛ p hosti. d̄ elec. q̄relam. alij dīt ꝙ h ꝛ in sīl'b⁹ ñ fuit obiectū: qꝛ bene fuiss̄ repulsa tal' petitio pp rōes allegatas in p̄n. gl. ꝛ sic itelligunt p̄dictā d̄cre. cōstitut⁹. alij dicunt ꝙ vbi actor incert⁹ ē ex scō alie. no: ꝛ nil sibi pōt imputari tunc admittit̄ alternatiu⁹ libellus. §. quoꝝ legā. l. i. §. ꝙ autē nōnūq̄ alias nō: ꝛ sic soluunt ꝯria. Rof. ꝛ ino. dicunt ꝙ vbicūqȝ pȝ ꝓbābiliter dubitabat: nō solū rōe alieni sc̄i sed ēt ꝓpꝛii pōt ī eodē libello p̄les ꝓponer̄ actiōes: nec cogit̄ eliger̄ ēt si se ñ ꝯpatiant̄: ꝛ sic ītelligat̄ decre. ꝯstitut⁹. alias si ñ ē ꝓbabile dubiū: eligere cogit̄. ff. d̄ tribu. ꝙ ī hī' de. §. eliger̄ vbi plene d̄ h. ꝛ adde ꝙ dixi. ꝫ. e. li. de elec. ut qs duas. Alij dicunt ꝙ lȝ iste libell⁹ videat̄ ꝯri⁹ nō est: qꝛ rei ven. ꝛ publicia. non sunt ꝯria sed diuersa: cum ad eundē finē tēdāt: cum āt tēdunt ad diuersum finem: tunc habēt locuȝ ꝯria ꝛ hoc tenet guil. ī spe. ut. ꝫ. ꝛ sup hoc adde quod dixi. ꝭ. de reg. iur. nullus p̄ribus

ꝛ cū suis finib⁹ ex largitione[a] regis aragonie ad ip̄m monasteriuȝ ptinere[b]: petijt ad iudicari eisdeȝ monasterio locū ipsum: ꝛ vos exinde amoueri. ¶ Allegabat̄[c] āt p parte vr̄a ꝙ facta vobis donatio de p̄dictis valida existebat: quāuis illa sub saracenorū tūc existerent ptāte qꝛ nō simpl'r s̄ȝ sub ꝯditione fuere donata: videlȝ si ad man⁹ fideliuȝ deuenirent. In quo casu ꝯcessio poterat ꝛ debebat hēre vigorē[d]: qꝛ ipsi donationi reꝝ donatarū natura[e] vel q̄litas non obstabat: ꝛ salubre ac laudabile[f] qdeȝ erat spectare acp̄stolari tp̄s quo illa christianoruȝ dominio subderent̄: q̄re mor[g] cuȝ puenerunt ad ipsos[h] fuerūt ad vos totaliter deuoluta. ¶ Multum[i] quoqȝ distabat: an ip̄i monasterio de bonefac. vel p̄dicto monasterio populeti ab ipso rege facta donatio fuisset: qꝛ ꝛ si liquebat p̄dicta monasterio populeti ab ipso rege ac ab illo abbati ꝛ ꝯuentui de bonefac. fuisse collata: nō tñ ob hoc ꝯstabat dictū regeȝ ipsi monasterio de bonefac. illa donasse uel mandasse donari. ¶ Nec pro eo ꝙ voluit et statuit: vt edificaretur ibi monasteriū: poterat ꝛ debebat intelligi euȝ p̄dicta vel eorū aliq̄ ꝯstruēdo monasterio donauisse[k]: cū illa potius sua videt̄ intentio: vt qꝛ p̄fatū monasteriū populeti tot ꝛ tātoꝝ bonorū largitiōe ditabat: abbas ꝛ cōuētus ipsius pro sua suorumqȝ salute monasteriū cōstruere tenerentur p̄sertim: qꝛ monasterio qḋ nonduȝ erat aliq̄ fieri donatio nō valebat[l]. ¶ Premissa vero cōcessio facta monasterio de bonefac. ab abbate ꝛ ꝯuentu monasterij populeti nullū ꝓrsus videbatur afferre suffragiū: pro eo potissime ꝙ post litem ꝯte. ꝛ ꝓcessum iudicij facta fuerat sicut clare patebat ex isto p̄fato: vñ cū ius si qḋ in p̄dictis ipsi monasterio de bonefac. ex concessione hmōi cōpetebat: in iudicio minime deduxisset: qꝛ videri nō potest illud venisse qḋ postmodū accidi.[m] ꝓnūciari vtiqȝ sup petitis nō poterat ex eadē. ¶ Pro pte āt altera[n] dicebatur ꝙ cū rex ipse sua ꝓbitate ac studio ab īfidelib⁹ loca conquisiuerit supradicta donatio aui vel p̄ris ipsius p̄us facta de illis cū ad cultū fidei puenirēt: regē eundem quo ad hec sic p euȝ postmodū acqsita obligare nō potuit cuȝ sua propria facta essent: ꝛ viderentur ab alijs bonis hereditarijs separata[o] ¶ Porro p̄fata cōcessio fcā monastrio de bonefac. a monasterio populeti: lȝ post acceptū iudicium causeqȝ ꝓcessum iteruenerit: ꝓdesse tñ ꝛ valere debebat: cū pro actore qḋ de iure suo ex cā idonea quānis supuenienti appareat: satis sufficere videbat̄ satisqȝ eē si ꝓut s̄uat̄ in reo[p] itersit ipsius tp̄e s̄nie proferēde. ¶ Sed ad hoc[q] pars vestra rn̄dit: ꝙ cū tā supradicti aui donatio quā locoꝝ acq̄sitio p̄missoꝝ fuerint noīe regni facte: memoratus rex donationeȝ s̄uare hmōi teneb at̄. ¶ Ceterū[r] p̄dicta monasterij populeti ꝯcessio monasterio de bonefac. auxiliari ñ poterat ī hac pte qꝛ cum qs egit ex aliq̄ certa ꝛ sp̄ali[s] cā: ꝛ postea[t] siue alia[u] siue sīlis[x] ei quaȝ exposuit accidit videri ñ pōt illam ī iudicio deuenisse: cuȝ iudex tūc[y] prospicere ac attēdere debeat diligēter: an ex ea oīo eadeȝ q̄ p̄us

a ¶ Largitiōe. sed ꝙ p hoc nō hēbat locum vendicatio: cū nō dicat̄ ꝙ traditio secuta fuerit. C. de rei ven. l. s̄uum. vbi ēptor ñ traditum sibi p̄sēntē vendicare nō pōt ad idē. C. de hī'. uē. q tibi. ff. de revē. si ager. Sed dic illud veꝝ in priuato: sec⁹ ī ecclesia. C. de sacrosan. eccle. ut inter diuinuȝ. ut ꝫ. de ꝯsue. c. ij. vbi d̄ h. ꝛ ex hac expressione succubuit abbas. ut. ꝭ. patebit.

b ¶ Pertinere. hoc v̄bū late patet. ff. d̄ v̄. si. v̄bum. d̄ ñ. istru. iter dilectos

c ¶ Allegabat̄ s̄a ps. ꝓpositūȝ fuit p̄mo ꝓ pte hospitalarioꝝ ꝙ auus ipsius regis castrum curuarie cum suis finibus īfra quos erat loc⁹ de rosellis p̄us hospitalarijs ꝯtulerat. rn̄sum fuit p monasterium ꝙ talis donatio ñ valebat: cum fcā fuisset eo tp̄e quo res dōata erat in ptāte hostium ī dn̄io donatoris ꝛ p hac pte facit: qꝛ liber hō. fundus hostiū ꝛ q̄ natura fieri ñ cōcedit in stipulationē venir̄ nō p̄nt. ff. d̄ v̄. ob. liber hō. ꝛ. l. si stipuler. ꝛ si aliqd sit relictum ꝙ pp q̄litatē relicti haberi ñ potuit. ñ tenet legatum lȝ iterdum estimationeȝ hēat cū distīctiōe legis. ff. de leg. iii. fideicōmissa. §. si s̄uo. ꝛ ꝯtra hāc allegationeȝ monasterij allegabat hospitale ut sequitur

d ¶ Uigorē. s. adueniente ꝯditiōe ut sequit̄ ꝛ requirit̄: ad hoc. ff. de ac. ēp. ꝛ uē. l. ult. ꝛ legatū qḋ non valet: si leget̄ sub ꝯditione valet ꝯditione adueniente. ff. de leg. i. l. cetera. in p̄n. ff. de ꝯdi. ꝛ demon. qui heredi. in fi. ꝛ. l. qui sub conditione

e ¶ Natura uel q̄litas: qꝛ res dōata nō erat liber hō uel res sacra: uel religiosa ul' inestimabilis. ff. de v̄. ob. iter stipulantē. §. sacrā. reges. n. qui sp̄ualia poss̄dere non possunt nec illa possunt donare ꝛ recipientes sunt sacrilegi. xvi. q. vij. si qs deinceps.

f ¶ Laudabile. q̄si diceret nec ex viritute conditionis debuit īfringi donatio: qꝛ erat laudabilis ꝛ honesta.

g ¶ Mor. C. de sa. san. ec. ut īter diuinū. ꝛ. ꝫ. dixi. ī q̄rta glo.

h ¶ Ipsos. s. christianos.

i ¶ Multū. bon⁹ aduocat⁹ hospitalarioꝝ p̄mo ꝯfirmauit ius ipsorū. s̄o ipugnat ius monachoꝝ duplici rōne. Et h ē p̄ma dicebāt hospitalarij monachi ñ ostendunt donationem regis: ut in libello dixerunt: dicebant monachi satis eē ꝙ ostendebāt dōationē fcāȝ a rege mōasterio populeti. ꝛ ab ip̄o mōasterio populeti mōasterio de bōe fac. rel' p̄debāt hospitalarij id multū distare: ut sequitur.

k ¶ Donauisse. bene dicebat: qꝛ ex nullo verbo posito in donatione facta mōasterio populeti patebat fuisse hāc volūtatē donātis: ꝙ locus de rosellis dare t̄ mōastrio de bonefac. ꝛ ecce qḋ sequitur cum illa ꝛc̄.

l ¶ Nō valebat. ad hoc de ec. edi. ad audiētiam. ij. vbi d̄ hoc de despon. ipu. ad dissoluendū ꝛ. xxij. q. ij. quod non formatū Io. an.

m ¶ Accidit. ꝛ iō alia iterpellatiōe opus est. ff. de iudi. nō pōt ꝛ. l. solem⁹. iudex ergo ñ posset ex alia donatiōe pnunciar̄: ex q̄ actū ñ fuit: ut ī p̄dcā. l. solem⁹.

n ¶ Pro pte aūt altera. s. monasterij de bonefac. ꝛ h ē tertia ps: ꝛ hñ allegassent h monachi si res donate nō ptinuissent ad regnum qꝛ nil dispone t̄ potuisset: sed qꝛ ibi ad regnū ptinebāt licet illa nō possideret: ius qḋ ī eis habuit dare potuit. ff. de fū. do. si funduȝ marie sub ꝯditōe ut. ꝫ. ꝛ ad hoc obligare potuit successorem ul' male allegabāt eo ꝙ ꝯditionalis obligatio hñ astringit successorē. isti. d̄ v̄. ob li. §. ex ꝯditōali. ff. d̄ ꝓba. pacti

o ¶ Separata. bonorum sepatio non habet locuȝ nisi in certis casibus no. ff. de separa. l. j. Io. an.

p ¶ In reo. qd si rem petitā tp̄e li. ꝯte. possideat: sed tp̄e s̄nie sine dolo desijt possidere: absoluit̄: si vero tp̄e litis ꝯte. nō possideat: ꝛ tp̄e s̄nie possidet cōdēnatur. ff. d̄ rei vendi. si nautē. §. j. ff. ad exhi. l. tigni. §. si quis. ꝫ. de excep. c. pe. Sicut ergo ex causa superuenienti post li. ꝯte. absoluitur vel cōdemnat̄ reus: sic vī' ī actore vt ex cā p⁹ lit. ꝯte. superuenienti sibi debeat reus ꝯdemnari: sed hoc nō ē veruȝ vt. ꝭ. patet. ꝛ potest esse ratio: qꝛ qui agit ex certa causa maxime post litē contesta. mutare illum non potest nec aliam allegare: cum super alia cōtestatio non sit facta. ꝛ ita ex causa illa ex qua actum est debet ferri sententia. sed reus qui conuenie batur si non possidebat tempore litis contesta. hoc dicere debuit: ꝛ fuisset absolut⁹ si id constitisset: imputet ergo sibi quia tacuit. ff. ad exhiben. tigni. §. si qs. ꝛ. §. ceterum. ꝛ de hoc. ꝫ. de excep. c. pe.

q ¶ Sed ad hoc. quarta pars in qua respondetur ad duo prime dicta.

r ¶ Ceteruȝ. respondet ad secundum de quo dixerat in ver. porro. Io. an.

s ¶ Sp̄ali. in libello expressa vt hic. puta ex cā donationis facte a rege. Io. an.

t ¶ Postea. i. post litis ꝯte. ex predicta causa.

u ¶ Alias. puta qꝛ petebat̄ res ex cā donationis: modo petit̄ ex cā venditionis forte facte post lit. conte.

x ¶ Similis. vt cū peteret̄ ex cā donatiōis facte a rege: modo fit fides de donatione facta ab alio puta monasterio populeti: vt hic allegabatur: ergo similis cā: sed ab alia persona ꝛ alijs loco ꝛ tempore: ꝛ his q̄ cōmutant̄ causam.

y ¶ Tunc. s. tempore li. conte. Io. an.

a ¶ Obnoxium. talis generalis libellus in personalibus actionibus non debet admitti. s. de lib. ob. c. vlt. tamen valet si recipiatur: ⁊ sibi imputet reus q cām non fecit exprimi in libello. C. de āna. excep. ⁊ si ex multis. In realibus cōmuniter admittitur. ff. de excep. rei iudi. si mater. §. eadem. ⁊. l. sed an eadem. §. actōes ⁊ de hoc plene. s. de lib. ob. c. ij. ⁊. ff. de eden. l. i. Jo. an.

b ¶ Quoniā. ⁊ sic primū dcm tribus rōnib⁹ probat. Jo. an.

c ¶ Judiciū. ac si iusta petisset: dūmodo iuris ordo seruetur in iudicio qui seruari debet: ⁊ sententia tenet ꝓtra eū ⁊ pro eo. lz ferat cōtra ius litigatoris: nisi fuerit appellatū. ij. q. vi. §. diffinitiua. s. eo. ti. cum inter vos.

d ¶ Nec etiam secunda ratio.

e ¶ Cōscientia. si enim generaliter dixerit cum obnoxium ⁊ illū iudex tpe sētētie obnoxiū reperit: si eum absoluerit: ꝓtra cōscientiam iudicaret: ⁊ in hoc casu ex absolutoria sntia ppetuo: ⁊ ex omni cā parat exceptio rei iudi. sed non sic cuz ex certa cā petijt: qr tūc tm̄ ex illa cā parat excep. de causa pos. c. vlti. ⁊ dicit s. in magna glosa.

f ¶ Et nō pdesset: tertia ratio.

g ¶ Judicio. videtur ℏ q si iudex ꝓdēnet reum ex superuenīēti causa: eedem pbationes habite in pmo iudicio valeāt in alio instituto ex eadē cā: ꝓrium tenetur: qr nouā est cā: ⁊ nouū est iudicium: vnde cum sint lite non ꝓte. recepti q̄tū ad hoc nō deberent valere. iurta illam regulā testes recepti lite non ꝓte. nōvalēt. Super hoc posset forsan dici ut tradit. s. de testi. pñtata. C. e. l. vl. Ber. vel dic q generalis illi⁹ negatio qui se negat obnoxiuz intelligitur cōtestata lite super omni obnoxietate etiā postea emergenti. uel dic q hec verba sunt allegatio partis: nec ponunt ius.

h ¶ Egit. reali vel personali ut diri super verbo obnoxium.

i ¶ Tunc. i. tempore litis cōte.

k ¶ Ante. s. ante petitionem ul litem super ea conte.

l ¶ Prefatus. itaqz qnta ps.

m ¶ Diligēter. xxx. q. v. c. vlt.

n ¶ Lance. s. e. ti. c. i.

o ¶ Attendit. repetit quasdam ex allegationibus.

p ¶ Spālis ut in casu nostro.

q ¶ Temp⁹. ⁊ locus: ⁊ hoc vult dicere: si peto rem ex causa donationis: licet de tempo⁹ ⁊ loco non adiecerim: qr cum donationem necessario cōmittātur tempus ⁊ locus: mihi non prodest si post lit. conte. mihi donetur eadem res cum de certa dōatōne oportuerit itelligi certis ⁊ loco ⁊ tempore facta. Si autez rez peto iure dominij vel quasi: ℏ etiam si post lit. ꝓtes. ius acqrfertur pro me sententia. ff. ō rei ven. si autem. i. rñso. ⁊. c. i. cuz nullas specialis dominij causas expresserim: nō sunt ibi cōcomitantie ceterorum loci ⁊ tempus ⁊ ideo nō est vis quo loco uel tempore dominiū ante sententiā puenerit ad me.

r ¶ Censeretur. s. donatio vel venditio vel alia causa expressa merito censetur inualida: qr in dubio regulariter pnunciatur contra actorem. s. de pba. ex litteris cum nō sit pbata venditio certis loco ⁊ tpe facta: ⁊ sic sit dubium ante lit. ꝓtes. vel post fuerit facta: succūbet: ⁊ sic inualidum est pbari actori causam sine tempore. Et nota. per hanc litteram q tabellio in instrumēto debet apponere locū contractus. Quidam tamen dicunt locum solum de consuetudine apponi: cum de iure cautuz nō sit. Sed dic contra per hāc litteram ⁊ per decre. s. de pbatio. quoniam. ibi loca designando ⁊ c. adhoc. ij. q. viij. §. libellorum. C. de cōtraben. ⁊ cōmit. stipu. l. optimam. s. de testi. ex tenore. s. qui fi. sint legi. per tuas. video q testis deponit de loco. s. de testi. cum causam. ⁊ in iuribus superius allegatis. sed par est pbatio instrumentorum ⁊ testium: ō si de instru. cuz Joānes. s. e. ti. in exercendis. ergo ⁊ tabellio ꝓscribere debet locum: preterea forte cōfecit instrumentuz in loco in quo non potuit.

s ¶ Comitantia. s. loc⁹ ⁊ tempus.

t ¶ Disceptant. quod faciendum non est. s. eo. libro de renun. c. i. j. ō bere. c. ij. C. de summa. trini. l. nemo.

u ¶ Expressa. s. quod est quando actum est causa expressa: ut veniant concomitantia tempus ⁊ locus: ⁊ licet forte de iure stricto id verum esset: de equitate dicamus cōtrarium. ff. ad. l. aquili. ita vulneratus ad finem. ⁊ equitas scripta rigori p̄ferur. C. de iudi. placuit ar. bo. ō simo. licet beli ⁊. c. per tuas. io. an.

x ¶ Prorogari. ad hoc. s. eo. li. de offi. delega. si is cui. io. an.

y ¶ Noscant: pone exēplum. j. de rex permu. c. vno ⁊ c.

z ¶ Huiusmodi. quasi di. si ex alia causa agant rei iudicate. nō obstabit sententia. s. de iudi. examinata. C. de peti. hēd. hereditas. ff. ō excep. rei iudi. si mater. §. i. ⁊. l. ⁊ an eadem.

¶ Nos igit. serta ps.

α Ꝑm ab uno.

Primo ponit dictum. Secundo ipsius determinationez ibi: oz. Tertio causam determinationi difficilez ibi: licet. Do. Dubitatio decre. huius fuit ex eo qd dicit lex q ex plurib⁹ arbitris aut oēs debent sententiam dicere: aut nullus. ff. de arbit. l. Item vnus in. §. item si plures. sed satis omnes videntur dicere cum vnus alijs presentibus ⁊ mandantibus per verba pluralis numeri sententiaz dicit. ⁊ hoc idem tenebat Accur. ff. de arbi. l. sicuti. ioan. an.

ꝓ ¶ Judicum. ordinariorum vel delegatoruz fit igitur hec equiparātio inter iudices ⁊ arbitros: ad idem de offici. ō lega. vno delegatorum licet interdum sit grandis differentia. s. eodem ti. c. vltimo. s. eo. libro. de arbi. c. ij. cum si.

¶ Et mandantibus. ergo si alii presentes essent: sed non mandarent secus: ⁊ sufficit ita esse scriptum. ff. qui ⁊ a quibus. l. prosperit. xvi. q. iij. scriptum est. ⁊ sic taciturnitas non habetur hic pro mandato: ⁊ facit. j. de regu. iur. is qui tacet. ⁊ quod ibi dixi. nec enim in sententijs procedit ratihabitio sicut in alijs actibus: de hoc. ix. questione. ij. c. i. s. de his que fiunt a prela. cum vos. caute ergo facit is pro quo lata est sententia ab vno solo recitata: si de mandato aliorum possit fidem facere sicut de sententia ⁊ quod nota. s. de offi. delega. cum in iure.

expresse extitit: vtpote q̄ tunc etiaz competeret: actoris intentio sit fundata. ¶ Secus autez cum egit vel petijt ī genere nullius certe vel specialis cause faciens mentionez: videlicet q generalr forte proposuit aliquem obnoxium[a] esse sibi vl ad se iure dominij vel q̄si rem aliquā pertinere: tunc enim hoc precipue est inspiciendū iudici: an sufficienter vel minime de iure vel intentione cōstet actoris: vnde si de hoc ex causa etiā postmodum accidenti liqueat: potest ⁊ debet iudex etiam si appareat minus iuste a principio fore actum suum exinde animum informare: quoniam[b] ⁊ si petitū fuerit indebite: non ob hoc tm̄ min⁹ valuit: ⁊ tenuit iudicium[c] subsecutum. Nec illius acta vel gesta propterea minus valida extiterūt: nec etiam[d] iudex ipse cognita taliter veritate pronunciare in ꝓtrariū posset cum libera conscientia[e] ⁊ secura Non prodesset[f] etiā multum reo si tunc forte in ipsum ex huiusmodi supueuienti causa ꝓdemnatio non ferretur: cū mor alio instituto iudicio[g] foret ex illa merito ꝓdemnād⁹ vnde ⁊ si actori suaz ex supuenienti causa intentionē sufficiat fundauisse cum egit[h] aliq̄ causa spāliter non expressa: secus tū est si certam ⁊ specialem in sua petitione subiūxerit: nisi postmodum intentionem suaz ex cadē prorsus quā prius exp̄ssit: ⁊ tunc[i] etiam competenti causa fundarit. ¶ Quare cuz memoratus abbas monasterij de bonefac. proposuerit sepefatum locū de rosel. cū suis terminis ad ipsum monasteriuz ex predicti regis largitione spectare: nec de aliq̄ facta ipsi mōasterio sup hoc ab eodem rege concessione docuerit: ostenderit. aut donationez quōdaz factā illi ō his ab abbate ⁊ ꝓuentu monasterij populeti q̄ nec i sua petitione fuerat expressa nec etiaz ante[k] facta nulluz p̄fecto cōmodum ex ea reportare debeat. ¶ Prefatus[l] igitur cardinalis p̄missis oibus ⁊ alijs q̄ hincinde fuerūt pposita diligēter[m] auditis ac vtriusqz partis meritis equa iusticie lance[n] discussis prudenter attendit[o] id qō p̄dicti abbas ⁊ conuentus de bone fac. pposuerūt: intentionē videlz actoris ex his que post li. ꝓte. accidūt posse fundari: eaqz debere in iudicium deuenire tunc locū hr̄e: sicut ꝓgrue allegatuz est supra: vz qñ ex certa ⁊ expressa causa spāliter non est actuz. Ex his enim que post incohatuz iudicium eueniūt: qñ cā fuit exposita spālis[p] nec dz nec pōt iudicis animus ad pferendaz sntiam informari: qr cuz certe cause facta est mentio: vtpote donationis vel venditionis aut alterius spālis: oz icepti iudicij tp̄s[q] attendi vt liqdo cognoscat: an tūc interfuerit actoris ppter illa q̄ specialē comitantur cām: ⁊ necessario adesse debent veluti locus tēpus ⁊ huiusmodi q̄ sunt sollicite attendēda: ⁊ sine qbus cā vacua ⁊ inualida cēseret[r]. Sed cū est in genere absqz alicuius cause declaratione petituz non sic oz accepti iudicij tp̄s inspici qr nō requirunt: nec sunt oportuna nec attendi possunt huiusmodi comitantia[s] in hoc casu. Et lz aliquibus curiosis q de his q̄ non multuz expediūt: sepe disceptāt[t] aliter forsan appareat qñ actū est cā aliq̄ nō expressa[v] vtilius tm̄ videt negocia tali expediri cōpendio: q̄z p q̄ndaz exactaz subtilitatez lōgo dispendio prorogari[x]: p̄sertim cuz nonnulla pro vtilitate communi cōtra iuris asperitatē ex equitatis mansuetudine tollerari noscant[y]: vnde idē cardinalis cōsiderans q ipsi abbas ⁊ ꝓuentus de bonefac. nō pbauerūt largitionez sup his regiā legitime sibi factā: ex qua spāliter vos impetere videbant: ab huiusmodi[z] corundē abbatis ⁊ ꝓuentus ipetitione ō mandato nro pbabito fratrū nostrorū ꝓsilio vos durit sententia liter absoluendos. ¶ Nos igitur cardinalis eiusdem sntiam ratā habentes eā auctoritate aplica confirmamus. B Bonifacius. viij.

¶ Si ex plurib⁹ iudicib⁹ vel arbitris vnus alijs presentib⁹ ⁊ mādātib⁹ p verba pluralis numeri ferat sntiam: tenet sntia: electio autem p nuncianda ē per verba singularia hoc dicit. Jo. an.

α Ꝑm ab vno arbitroꝝ: vel iudicū[ꝝ] alijs pñtib⁹ ⁊ mādātib⁹[ꝝ]

a ¶ Scripta. quod dic vt. ī. c. proximo.
b ¶ Oportet. necessitatē importat. alias enī si per verba singularis numeri pnunciaret haberet locū ille. §. Itē si plures. quod veruȝ intelligas nisi college qui tamen hoc possent: cōmisissent illi vices suas non soluȝ in recitādo: sed etiam in pronunciando: tunc enim ille verbis singularis numeri vteretur. Interduȝ tamen verbum oportȝ: honestatem designat. xx v. q. i. c. i. vbi de hoc.
c ¶ Statuim⁹. p hoc. n. verbum statuo bene pfertur diffinitiua snia. ṡ de vbo. si. in his.
d ¶ Electione de hoc dic vt. ṡ. dixi. ō elec. sicut cuȝ eo. li. Sȝ quid dices: cōpromissum fuit ī tres vt deberent eligere: q sccedentes in partem postea redierunt dicentes q cōcordauerunt ⁊ commiserunt vni electionem ⁊ pnunciationeȝ illi⁹ ō quo concordauerunt: qui elegit tertium. Alij duo resistunt dicentes q nō ō illo: sed de scio fuerat cōcordatum: q̄ritur: an debeat illis duobus credi. Et Hosti. qui dicit hāc questionem fuisse de facto in ecclesia Lugdun̄. plene eam tractauit. ṡ. de proba. tertio. ⁊ dixit ibi se inter cardinales obtinuisse credendum esse illis duobus: tum quia magis credendum est duobus quam vni: ⁊ quia duobus creditur donec ꝯtrium probetur: ⁊ vt fraus euitetur: alias qui pronunciaret semper posset ius suum subtrahere illi in quem communiter concordassent: ⁊ q facultas probationū non est angustanda. ṡ. vt lite non cōtestata quoniam. ⁊ quia impossibile est alio modo probari: in quo casu etiā interdum heretico creditur. C. de here. quoniam multi. in fine. ⁊ conspiratori. ṡ. de testi. cog. c. vltimo. Item cum ō conscientia alicuius queritur: creditur vni soli scilicet quia aliter probari non potest: de homi. significasti. versi. fin. ⁊ ad hoc bene facit ipsa decre. tertio. ⁊ sic dixit intelligendaȝ decre. cum dilecti. de elec. vt illi tres vel duo deponant: ⁊ de consensibus aliorum ⁊ de proprijs. In ꝯtrium videbatur scilicet q credēdum esset tertio tanq̄ a duobus ad id officium deputato: argumen. ff. si mes. fal. mo. di. l. i. supra. de testi. cog. preterea. nec videtur credendum duobus: cum videantur in suis testimonijs singulares. iij. q. ix. pura. de elec. cum dilecti. de accu. cum dilecti Item videntur illi testificari ō proprio facto: ⁊ sic non sunt testes idonei. C. de testi. l. omnibus. iiij. q. iij. §. Item in criminali ger. Item nullus idoneus. sed negari nō potest quin isti duo possint pbare saltem dissensum tertij scilicet q ipse tertius pronunciās non cōsenserat in illū: nec de illo fuerat ordinatum: consilium tamen est tutuȝ ad has fraudes euitandas: q ipsi cōpromissarij habeant tabellionem: ⁊ scribi faciant publicum instrumentum quomodo deliberant: ⁊ ordinent de tali eligendo: ⁊ committunt illi socio: vt eligat ⁊ pronunciet. aut ipsi ideȝ scribant ⁊ sigilla apponant: vt scriptura ⁊ sigillum obuient ꝯtrium asserēti. questione. vij. saluberimum. xxvij. questione. i. omnes femine. C. de si numerata pecunia auc. contra qui propꝛtam. Querebat etiam ibi Hostien. an ipsi compromissarij: ex quo ōliberassent ⁊ consensissent in aliquē possent mutare voluntatem. Et dixit q nō: quia vicem capituli tales obtinent: vnde talis consensus habet saltem vim scrutinij publicati. supra ō elec. publicato.

Scripta[a] sentētia recitatur: habetur perinde ac si simul eēt ab omnib⁹ recitata. ¶ Oportet[b] tamē vt is q recitat non vtatur verbis singularis numeri: sed pluralis: vt dicat. Nos tales iudices vel arbitri pronunciamus seu statuimus[c] in hunc modū. ¶ Licet secus in electione[d] seruetur in qua vt censeatur euidētius vnica ⁊ communis est ab vno vice omnium: siue per cōpromissum siue per scrutinium procedaṫ electionis pronunciatio per verba singularis[e] numeri facienda.

I. Idem.

¶ Pōit tres casus nullitatis sententie: ⁊ a primo vnum casum excipit. hoc dicit Ioan. an.

e ¶ Singularis. nota ad questionem que fuit de facto. Episcopus compromissarius ad eligendum abbatem ratione dignitatis sic locutus est in plurali. Nos talis episcopus Bononien. compromissarius ⁊c. opponebatur q non valebat electio: quia facta per verba pluralis numeri: non credo hoc nocere hic quia vere est vnica ⁊ communis ex quo fit per vnum solum: nec habet locum hec decre. vt per te vides. Quid vices in collationibus habebit ne in illis locū hec decre. vt si ad plures spectat collatio: necesse sit eam fieri ab vno: ⁊ per verba singularis numeri? non credo: dico enim vt dixi. ṡ. de elec. sicut cum. ⁊ vbi non habet locum decre. quia propter. non habebit hec locum sed in collationibus non habet locum ōcre. quia propter ergo nec ista: ad idem infra. de preben. cum in illis ⁊ quod dixi. ṡ. de elec. c. vltimo.

A Et si sententia. Sunt due ptes. Prima ponit dictum regulare et casum exceptum cui dat simile. Secunda ponit regulam bimembrē Secunda ibi: Sententia. Ioan. an. potest aliter summari ſm zenȝ. Sententia in scriptis per iudicem ⁊ non per alium ⁊ sedendo regulariter debȝ fieri. hoc dicit Bo. Nota q secus de interlocutoria. sed huic contra. ṡ. de proba. quoniam contra falsam. Solutio. interlocutoria bene debet redigi in scriptis vt ibi: sed non est necesse q proferatur vel recitetur de scripto: poterit ergo iudex interloqui: ⁊ postea interlocutoriam illam tabellio rediget in scriptis: nec est etiam de necessitate q redigatur in scriptis: sed alias non creditur iudici: nisi id pateat per scripta actorum: vt ibi.

f ¶ Proferri. quid si iudex nouiter excecatus est vel nescit legere cū tales iudicare possint. ff. ō iudi. cecus. vbi ō hoc. C. ō iudi. l. certi. Solutio vel ōleget cause diffinitionem alteri: vel faciat per aliū legi petitionem ⁊ allegationes partium: ⁊ per seipsum ab alio instructus proferat verba diffinitionis cause. s. condemno vel absoluo vt faciunt potestates italie quod tamē. Hostien. nō approbat in sūma. eo. tit. §. qualiter. Iudices tamē ōbēt eē litterati ⁊ habere peritiam canonum. ṡ. de ꝯsan. ⁊ affi. c. i.

Et si sentētia diffinitiua postquam scripta fuerit: debeat a iudice non ab alio descripti recitatione pferri[f] alias nec nomen sententie mereatur habere: nec ab ea sit appellare necesse[g]: episcopo tamen quem propter dignitatis prerogatiuam ampliori cōuenit[h] honore fulgere: sententiam ab eo ferendam licebit ad instar illustriuȝ[i] personarum per alium recitare. ¶ Sententia quam scriptaȝ edi[k] a iudice litigatoribus nō recitari: vel quā ab ipso stando[l]: non sedēdo[m] proferri contingit nullius est penitus momenti[n].

Rubrica. De appellationibus.

I. Inno. iiij. in ꝯcilio lugdunēsi.

g ¶ Necesse. ij. q. i. in pmis. in fi. ⁊ l. statutis. C. ō sen. ex peri. re. l. i. ij. ⁊. iij. ff. de arbi. l. non distinguem⁹. §. q si. ṡ. eo. ti. c. i. nec ꝯfirmareṫ talis snia p ap. nec ob. ff. rē ra. hab. l. iij. §. falsus. quod dic vt no. ṡ. c. i.
h ¶ Conuenit. ṡ. de of. dele. sane. ij. ṡ. c. ti. c. ij. ī. de here. inqsitores: ⁊. c. vlti. ī. ō priui. c. vltimo. ī. de sen. ex. q periculosum cum similibus.
i ¶ Illustriuȝ. C. de sen. ex peri. reci. l. ij. ⁊ in auc. de illustri. ⁊ q sup eos sunt. §. sancimus igitur col. v. habes ergo casuȝ in quo iudex nō recitat p se sniaȝ. Sūt ⁊ casus in qbus valet snia sine scripto: vt cū breues sunt cause ⁊ maxime viliū personaꝝ. Et breuis poterit dici duoꝝ aureoꝝ. ff. ō do. l. i. ⁊ l. pce. in fi. Inspiciaṫ aūt q̄litas psonaꝝ ⁊ relinquaṫ iudicis arbitrio. ff. de iure de lib. l. i. ṡ. de of. deleg. ō causis. vel inspiciaṫ cōsuetudo loci vel fori. xi. di. ꝯsuetudinis. Item cū eps de causa ciuili iudicat inter clericos suos. xi. q. i. si quis cū clerico. ⁊ hoc habes. C. de sen. ex. peri. re. auc. nisi. Itē in casu. s. cū preses deposito officio cōueniṫ vt reddat admīstrationē: ī auc. vt iudices sine quoquo suffra. §. necessitatem. Item cū papa per se pnunciat: valet enim snia licet nō tulerit eam in scriptis ipse enim solutus est legibus. C. de legi. digna vox. ⁊ q ei⁹ presentia oēm supplet solēnitatem. C. de testa. l. oīum. Item ſm quosdam valet sentētia lata in causa matrimoniali sine scripto per decre. ṡ. ō testi. albericus. ⁊ hoc videtur ibi tenere Ber. Io. Goffre. Inno. sed Hosti. intelligit q ibi bene fuerit sententia lata in scriptis. sed nō publicis. ⁊ hoc teneas per clemen. ō ver. si. sepe. circa fi. de hoc in spe. de sententi. prola. §. iuxta. ver. nō valet. vel dic distinguēduȝ an iudex pcedat ex offō a in figura iudicij: vt pmo casu teneat snia sine scriptura in secundo nō: vel an pcedat ī figura iudicij vtraqȝ parte presente: an altera cōtumaciter absente: vt in primo valeat: in secundo non. Et hoc dixit verissimum allegat. ṡ. vt lite non contesta. c. i. ⁊. c. quoniam. Itē ſȝ Io. ⁊ Lau. qui hoc not. ij. q. i. in primis. in fi. de consensu partium potest sententia ferri sine scripto: sed Ber. ⁊ Hosti. cōtra: vt. ṡ. ō offi. ōleg. ō causis. fatetur tn̄ ibi Hosti. q partes bene possent iudiciario ordini renunciare: ita q nec locus esset libello: nec platōni sententie: ⁊ ō plano inquireretur veritas ⁊ mādata sua daret: vel aliter: vt sibi videretur ordinaret. ff. ō offi. procon. nec quicquam. §. ō plano: ⁊. C. ō tēpo. ap. l. fi. sed q indicādo ⁊ pronunciādo omittatur scriptura: dicit fieri non posse. Et dāt doctores consilium: q iudex in ipsa snia dicat in his scriptis. C. ō testamentis. auc. hoc iure. C. de si. instru. ꝯctus. Et dicunt quidā aliter lataȝ sniam nō valere. C. de senten. experi. re. l. ij. ⁊ vltima. quod non est verum: sufficit enī q in scriptis feraṫ: vt hic: ar. C. ō testa. l. cum antiquitas. §. fi.
k ¶ Edi. non cures si aperta sit vel clausa: ⁊ habes hoc. C. de sen. ex peri. re. l. i. ar. cōtra. ī. ti. pri. appellatio ibi soluitur. Io. an.
l ¶ Stādo. in casibus in quibus pceditur simpliciter ⁊ de plano sine strepitu et figura iudicij. dic vt in clemen. de vbo. sig. sepe. circa finem glo. Io. an.
m ¶ Sedendo. sedere ōbent enim iudices non solum cum diffinitiue pronūciāt sȝ etiam cum res que agitur plenam cognitionem ōsiderat. ff. quis ordo ī bonorum possessione seruetur. l. i. §. dies. in auc. vt ab illustri. ⁊ qui super eos sūt. §. sancimus igitur. colla. v. in auc. ō iudi. §. sedebunt. colla. vi. xxiij. q. i. parat⁹ ibi sedes me iudicare ⁊c. iij. q. iij. ver. a precedente. Quid si sedebat in alta turri vṫ palatio: ⁊ partes erant inferius. Dic q valet sententia: potuit enim tuitioneȝ sibi loci prouidere si forte timebat: argumen. ṡ. ō spon. cum locuȝ. ō elec. bone. i. ff. ō acqui. pos. l. q meo. §. si venditorem: ⁊ arg. C. vbi sena. vel cla. l. iij. aū medium. ad hoc. ṡ. eo. li. ō offi. ōlega. c. statuimus: ⁊. ī. ō here. c. vl. ⁊ idem possumus dicere ō eo qui super equum sedendo tulit sententiam scilicet q sententia valeat: licet enim non videatur sedere: videatur tamen quasi sedere. ff. ō seruitu. rusticoruȝ prediorȝ. l. qui sella. ō homi. dilectus. ⁊. c. significasti. Alij contra. C. ō sententia ⁊ interlocutoria. prolatam. ij. questione. vi. §. diffinitiua. ī principio. talis enim non videtur sedere sȝ baiulari. C. ō offi. eius cui māda. ē iurisdi. l. honorati. Et no. qd dicitur ō sedendo: intelligunt doctores q iudex ī sede sua sedere ōbeat ⁊ non stare: vnde quid si in culo doleret q sedere non posset. Iteȝ quid si in ipsa sede nec sederet nec staret sȝ iaceret: satis forte fuit ō mente iuris q sedere intelligatur: si sit in sede sua ō plano iudicando quocūqȝ modo ibi moreṫ: tn̄ primum tene quia minime sunt mutanda: que interpretationem certam semper habuerunt. ff. de legi. l. minime. Io. an.
n ¶ Momenti. ita q nec est appellare necesse. ṡ. proximo responso.